

přes ohrazení se veřejného obžalobce též eventuální otázku ve smyslu §§ 171, 174 I b) tr. zák., ač obhajoba sama v tom směru návrhů nečinila. Zmateční stížnost mylně se domnívá, že postupem porotního soudu byl porušen předpis §§ 320 a 267 tr. ř. Předmětem hlavní a eventuální otázky jest týž zažalovaný trestný čin pachatelův, totiž vytrhnutí a prisvojení si aktovky s věcmi v ní se nacházejícími v ceně asi 300 Kč a násilí učiněné Marii P-é. Rozlišení otázek mělo za účel jen umožniti porotcům vyjádřiti se přesně, zda zjišťují, že násilí se stalo před zmocněním se cizí věci movité a jen za tímto právě účelem, či až po jejím prisvojení si, totiž jen za účelem zachovati se v držení věci ukradené. Trestní příběh zůstává týž, jen jeho právní stránka je odlišná. Při úpravě obžaloby a doslovu důvodů nelze tvrditi, že by čin uvedený v otázce eventuální, kladně porotou zodpovězené, nebyl předmětem obžaloby (§ 344 čís. 7 tr. ř.). By určitá skutečnost byla »tvrzena« ve smyslu § 320 tr. ř., není třeba, by byla uváděna v zodpovídání se obžalovaného nebo namítána obhajobou, rovněž není podmínkou, by veřejný obžalobce sám již v obžalobě nebo za porotního líčení takovou skutečnost uplatňoval. Skutečnost podmiňující eventuální otázku ve smyslu § 320 tr. ř. může býti »tvrzena« jakýmkoliv výsledkem porotního líčení, takže její náповěď může vzejíti v průběhu řízení důkazního z výpovědi svědecké. Potvrdila-li proto v souzeném případě svědkyně Marie P-á, že po vytržení aktovky chtěla volati o pomoc a obviněný v tu dobu podle jejího mínění — snad by zabránil jejímu pokřiku — udeřil ji do očí a do úst, až ji zkrvavil a uvolnil jí zub, a pak teprve s aktovkou utekl, že tudíž vlastní násilný čin obžalovaného proti její osobě teprve následoval po skutečně již provedeném odnětí věci movitých, může míti taková okolnost při současném odpadnutí znaku předcházejícího učiněného násilí za účelem zmocnění se cizí věci nepochybně za následek jiné právní posouzení zažalovaného skutku, totiž s hlediska pouhého zločinu krádeže ve smyslu §§ 171, 174 I b) tr. zák. Skutková podstata tohoto zločinu nevyžaduje, by se okradený osobně snažil odebrati zloději odcizenou věc; dostačí, že se pokusil, zamýšlel neb aspoň mohl (tu pokřikem) přivolati pomoc a tak zabrániti, by kořist nebyla odnesena do bezpečí, a že pachatel krádeže použil násilí v tom úmyslu, by překazil takovou činnost postiženého, jež by mohla mu znemožniti zachovati se v držení ukradené věci. Při onom obsahu svědectví Marie P-é, přímo sčástněné na trestném skutku obžalovaného, a tudíž pro posouzení případu jistě směrodatného, byl porotní soud nejen oprávněn, ale též povinen dáti onu eventuální otázku, kterou pak porotci zodpověděli kladně a je zcela bez významu, že veřejný obžalobce se proti této eventuální otázce vyslovil. Předpis § 320 tr. ř. nebyl proto porušen (§ 344 čís. 6 tr. ř.).

Čís. 4642.

Nevyhověl-li p ř e d s e d a senátu žádosti strany o opravu protokolu o hlavním odvolacím přelíčení, jest stížnost proti tomuto rozhodnutí k nejvyššímu soudu nepřípustná.

(Rozh. ze dne 25. února 1933, Zm III 75/33.)

Nejvyšší soud v trestní věci proti J. G. a spol. pro zločin vojenské zrady o stížnosti obžalovaného K. S. do rozhodnutí předsedy odvolacího senátu vrchního soudu v Bratislavě ze dne 22. února 1933 a o žádosti téhož obžalovaného za postup podle § 332 odst. III. tr. ř. v zasedání senátu, konaném dne 25. února 1933 takto se usnesl: Stížnost se odmítá. Žádosti se nevyhovuje.

D ů v o d y:

Obžalovaný K. S. podal u vrchního soudu v Bratislavě žádost za opravu protokolu o odvolacím hlavním přelíčení. Předseda odvolacího senátu žádosti této částečně vyhověl, částečně nevyhověl. Do oné části rozhodnutí, již žádosti nebylo vyhověno, podává obžalovaný stížnost, v níž se domáhá toho, aby protokol byl opraven ve smyslu jeho žádosti, případně žádá, aby ve smyslu § 332 odst. III. tr. ř. bylo dovoleno, aby byl proveden opačný důkaz o části, proti které byla činěna námitka. Poněvadž o žádosti rozhodl předseda odvolacího senátu, nikoli tedy soud odvolací, jest stížnost do tohoto rozhodnutí nepřipustná a byla jako zákonem vyloučená odmítnuta. Nepřipustnost této stížnosti plyne zřejmě z ustanovení § 332 odst. III. tr. ř., podle něhož v případě, že předseda odepře provést opravu protokolu, může vyšší soud pouze dovoliti, aby byl proveden opačný důkaz o části, proti které byla činěna námitka. Pokud stěžovatel činí návrh i na toto opatření, nebyl návrh tento uznán podstatným, protože podle prohlášení předsedy senátu, obou přísedících a zapisovatele odpovídá protokol, o odvolacím hlavním přelíčení sepsaný, skutečnosti.

Čís. 4643.

Prečinu násilia proti orgánu vrchnosti — spáchaného nebezpečným vyhrážaním — sa dopúšťa, kto, byvši s koňmi orgánom vrchnosti pri výkone jeho povolania zadržaný, udre do koní, aby vynútil svoje prepustenie.

(Rozh. z 25. februára 1933, Zm IV 19/33.)

Na jvyšší súd v trestnej veci, zavedenej pred krajským súdom v Košiciach proti J. H., obžalovanému z prečinu násilia proti orgánu vrchnosti, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť, nakoľko bola založená na bode 1 a) § 385 tr. p. a neopierala sa o zistené skutočnosti, odmietol, ináčej však ju zamietol.

Z d ô v o d o v:

Vrchný súd za pravdivé prijal, že mýtnik A. V. chcel obžalovaného a jeho povoz zadržať a vrátiť pre nezaplatenie márne požadovaného mýtného v sume 1 Kč, a za týmto cieľom chytil kone za uzdu, na to